

El laberint del diable

written by Fredi Bentanachs | 20 de gener de 2020

Bé, ençà de l'èpica de l'1-0 el 3-0 i la DUI proclamada el 27-0, que tot va fer un gir. Les forces repressores espanyoles entraren a sang i foc a la república catalana, els resultats són ara ben palesos, més d'un miler de ferits, centenars de detinguts i retinguts, un govern legítim a l'exili i uns quants s'entregaren a l'enemic vergonyosament tot fent conjectures i pactes secrets de fit al 21D. Quan ERC i les forces del 155 varen perdre estrepitosament, i guanyava l'estratègia de l'exili. I fins ara l'atac feixista de les JEC, TSJE, Fiscalia se l'han hagut de menjar amb patates. A poc a poc, tot el muntatge autonomista d'eixamplar base que pretenien els junquerians, se'ls n'ha anat en orris, ni Junqueres no han sabut negociar. És clar que amb perfils tan "intel·lectuals" com Gabriel Rufián, Marta Vilalta, Sergi Sol, Pere Aragonès, Huguet, etc., la llista és llarga i amb un pica-pica n'hi ha prou. Moltes esperances en una taula de negociació de fum dins la Constitució, ni l'amnistia ni res, poca esperança per no dir gens hi havia.

El despropòsit més gran fou deixar caure les mobilitzacions, les d'Urquinaona, els Aeroports, els talls de CDR, etc. Deixar sols els CDR amb una estratègia dissenyada per apartar el jovent del carrer, com Tsunami, quan han volgut s'ha tallat l'aire i se'ls ha ofegat.

Sort de l'estupidesa dels tribunals espanyols, que com Flandes i els *tercios*, s'entesten a fracassar i tirar pel dret.

Al M.H. president Quim Torra han intentat fer-lo fora mitjançant un cop d'estat il·legal de la JEC avalat per un TSJE prevaricador. Ho han arrabassat tot de tal manera que ni a la UE ni a l'estat ningú no sap per on tirar. Bé, sí que hi ha una estratègia que és la bona. La del M.H. president Puigdemont, el conseller Comin i la consellera Ponsatí.

L'exili, la casa de la república, la Crida Nacional (CNR). I amb llum pròpia, per damunt de tant fantasma. I serà gràcies a aquesta estratègia que salvarem l'1-0, la DUI i la república votada pel poble amb més del 54% del sufragi. Ja n'hi ha prou d'aguantar miserables amb la canterella de què baixem o pugem. Miserables, seré especialment contundent amb aquesta genteta. Ni m'han donat mai res, ni els dec res. Per tenir amics com aquests, qui necessita enemics?

Del laberint de l'infern en sortirem més aviat del que en penseu. Això sí, sent fidels al M.H. president Puigdemont i a la CNR, amb les mobilitzacions del poble, com abans, a la plaça Urquinaona i als carrers.

Els carrers seran sempre nostres.